

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7CoCsp/15/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319205828
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1319205828.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členiek senátu Mgr. Adely Unčovskej a Mgr. Niny Dubovskej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Prievozská 2, Bratislava, právne zast. Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Prievozská 2, Bratislava, proti žalovaným: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, D. a 2/ E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. - G. A., o zaplatenie 4.418,67 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku bývalého Okresného súdu Bratislava III zo dňa 06.07.2022, č.k. 12Csp/53/2019-161 v spojení s opravným uznesením zo dňa 06.02.2023, č.k. 12Csp/53/2019-194, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutom výroku III., ktorým bola žaloba žalobcu v ostatnej časti zamietnutá, m e n í tak, že

- žalovaný 1/ je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu istiny vo výške 1.314,17 eur, dlžné úroky vo výške 617,62 eur, zmluvný úrok vo výške 16,90 % ročne zo sumy 2.945,78 eur od 01.09.2019 do zaplatenia istiny, najdlhšie do 20.08.2024 a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.314,17 eur od 01.09.2019 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku;

- žalovaný 2/ je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu istiny vo výške 657,09 eur, dlžné úroky vo výške 308,81 eur, zmluvný úrok vo výške 16,90 % ročne zo sumy 1.472,89 eur od 01.09.2019 do zaplatenia istiny, najdlhšie do 20.08.2024 a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 657,09 eur od 01.09.2019 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku; a vo zvyšnej napadnutej zamietajúcej časti sa výrok III. rozsudku súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

II. Žalobca má proti žalovanému 1/ a žalovanému 2/ n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému 1/ povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.631,61 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 01.09.2019 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (výrok I.), uložil žalovanému 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 815,80 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 01.09.2019 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (výrok II.), v ostatnej časti žalobu žalobcu zamietol (výrok III.) a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania od žalovaných v rozsahu 10,78 % (výrok IV.)

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil ust. § 1 ods. 2, § 261 ods. 6 písm. d) a § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), ust. § 52 a nasl. upravujúcimi spotrebiteľské zmluvy a § 524 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), ust. § 9 ods. 1 a 2 (písm. b) a c)), § 11 ods. 1 a 2, § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.08.2014 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a vecne tým, že pôvodný veriteľ (365.bank, a.s., IČO: 31 340 890) a poručiteľ žalovaných

uzatvorili dňa 28.08.2014 Zmluvu o úvere dobrá pôžička č. XXXXXXXXXX (ďalej len ako „Zmluva o úvere“), predmetom ktorej bol záväzok veriteľa, že na jej základe po splnení stanovených podmienok (predložení dokladu totožnosti a dokladu o príjme) poskytne poručiteľovi úver v sume 5.000 eur a záväzok poručiteľa žalovaných vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky, vrátane úrokov, poplatkov a úrokov z omeškania. Posúdením Zmluvy o úvere súd prvej inštancie dovodil, že z nej vyplynuli údaje (náležitosti): počet mesačných splátok 120; dátum konečnej splatnosti úveru dňa 20.08.2024; výška mesačnej splátky 87 eur; úroková sadzba 16,90 % ročne; RPMN vo výške 18,28 % ročne; priemerná hodnota RPMN vo výške 16,81 % ročne; celkom zaplatená suma vo výške 10.229,04 eur; dátum prvej splátky dňa 20.09.2014, s tým, že Zmluva o úvere bola uzatvorená bez poistenia. Dovodil, že zo Zmluvy o úvere nevyplyval údaj o adrese na podanie sťažnosti a reklamácie, hoci v Zmluva o úvere obsahovala obchodný názov a sídlo veriteľa. Poručiteľ žalovaných zomrel dňa XX.XX.XXXX, veriteľ prihlásil do dedičstva svoju pohľadávku v sume 4.534,98 eur a z uznesenia o dedičstve vyplývalo, že pohľadávka veriteľa bola zaradená medzi pasíva dedičstva, pričom dedičmi sa stali pôvodná žalovaná 1/ (H. F.), ktorá nadobudla dlhy poručiteľa o veľkosti 2/3 a žalovaný 2/ o veľkosti 1/3, ktorých veriteľ vyzval dňa 19.06.2018 na úhradu pohľadávky v žalovanej sume z titulu istiny úveru a sumu 116,33 eur z titulu úrokov. Následne pôvodná žalovaná 1/ (H. F.) zomrela dňa XX.XX.XXXX, pričom jej dedičom sa stal súčasný žalovaný 1/, čo vyplývalo z uznesenia o dedičstve. V konaní nebolo sporné, že z titulu Zmluvy o úvere bola veriteľovi/žalobcovi uhradená celkovo suma 2.552,29 eur. Právnym posúdením Zmluvy o úvere súd prvej inštancie vyvodil, že Zmluva o úvere síce vo svojom záhlaví obsahovala údaj o sídle veriteľa, takýto údaj však nemožno subsumovať pod náležitosť vyžadovanú podľa ust. § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch, ale pod náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na základe čoho mal súd prvej inštancie za to, že Zmluva o úvere neobsahovala údaj o adrese určenej na reklamácie a sťažnosti, čo malo za následok podľa ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročnosť a bezpoplatkovosť žalobcom poskytnutého úveru (a poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co 104/2018 a sp. zn. 24CoCsp/31/2020). Na základe uvedeného sa podľa súdu prvej inštancie žalobca mohol úspešne domáhať len zvyšnej časti nesplatenej istiny úveru spolu s úrokom z omeškania z tejto dlžnej istiny, avšak bez akýchkoľvek úrokov alebo iných poplatkov vyplývajúcich alebo súvisiacich s poskytnutým úverom. Keďže z vykonaného dokazovania vyplývalo, že veriteľ poskytol poručiteľovi žalovaných úver v sume 5.000 a poručiteľ/dedičia veriteľovi celkovo uhradili sumu 2.552,59 eur, žalobca ako právny nástupca veriteľa sa mohol úspešne domáhať len zaplata sumy 2.447,41 eur (t.j. zvyšok nezaplatennej istiny úveru), na úhradu ktorej zaviazal žalovaných 1/ a 2/ (v podiele 2/3 na žalovaného 1/ a v podiele 1/3 na žalovaného 2/), teda zaviazal žalovaného 1/ ako dediča pôvodnej žalovanej 1/ na zaplata sumy 1.631,61 eur (t.j. 2/3 z dlžnej istiny úveru) a žalovaného 2/ na zaplata sumy 815,80 eur (t.j. 1/3 z dlžnej sumy istiny úveru), pričom v ostatnej časti žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol. Žalobcovi v dôsledku omeškania žalovaných priznal súd prvej inštancie aj úroky z omeškania v zákonnej výške (základná úroková sadzba ECB bola v období od 16.03.2016 do 18.09.2019 vo výške 0 %) 5 % ročne, a to od 01.09.2019 až do reálneho zaplata týchto súm žalovanými žalobcovi; v ostatnej časti uplatnených úrokov z omeškania (t.j. aj časti kapitalizovaného úroku z omeškania) súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol, keďže žaloba nebola dôvodná v časti požadovaných úrokov, a preto nebol dôvod na priznanie úrokov z omeškania z takto uplatnených úrokov. Súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania rozhodol v súlade s princípom úspechu podľa ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) tak, že žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 10,78 % (žalobcov neúspech predstavoval 44,61 % v časti nepriznanej istiny úveru, úspech žalobcu predstavoval 55,39 % v časti priznanej istiny úveru), pričom o samotnej výške tohto nároku rozhodne súd prvej inštancie podľa ust. § 262 ods. 1 CSP samostatným rozhodnutím, vydaným vyšším súdnym úradníkom, po právoplatnosti rozsudku.

3. Proti rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP, t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca žiadal odvolací súd, aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie, resp. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca uviedol, že sa nestotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v Zmluve o úvere absentuje podstatná náležitosť v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch (t.j. adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť), čo má podľa konštatovania súdu prvej inštancie

za následok posúdenie úveru ako bezúročného a bez poplatkov a poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6CoCsp/9/2022 zo dňa 05.04.2022, dôvodovú správu k zákonu o spotrebiteľských úveroch k ust. § 9, a mal za to, že z údajov uvedených v Zmluve o úvere je jednoznačné, že ide o spotrebiteľský úver s dohodnutým plnením v pravidelných mesačných splátkach, ktorý bol spotrebiteľovi poskytnutý bez uvedenia konkrétneho účelu použitia poskytnutých finančných prostriedkov, nepochybne išlo o bezúčelový úver, pričom úver nie je možné reklamovať, a preto je uvedenie adresy na uplatnenie reklamácie alebo sťažnosti úplne irelevantné, keďže pri takomto type úveru by tento údaj v praxi ani nebolo možné využiť. Poukázal na to, že ust. 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľskom úvere sa zameriava na iné typy bankových produktov, pri ktorých je žiadúce, aby spotrebiteľ poznal adresu, na ktorej si môže reklamáciu alebo sťažnosť uplatniť (kedy dôjde ku kúpe tovaru alebo služby u predajcu). Dodal, že v bode 1 Zmluvy o úvere je uvedená adresa postupcu, a teda žalovanému muselo byť zrejmé, na koho a kde sa v prípade potreby môže obrátiť a mal preto za to, že výklad súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého absencia náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch v Zmluve o úvere má mať za následok sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, je neprimeraný a nemá oporu v aktuálnej rozhodovacej praxi vyšších súdnych autorít a odkázal aj na judikatúru SD EÚ, ktorá akcentuje proporionalitu a primeranosť sankcií (rozsudok SD EÚ Home Credit).

4. Žalovaní 1/ a 2/ sa k odvolaniu žalobcu nevyjadрили.

5. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a § 378 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné.

6. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistil v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP).

7. V prejednávanej veci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal od žalovaných zaplata sumy istiny 4.418,67 eur, úrokov z istiny v sume 926,43 eur, zmluvného úroku vo výške 16,90 % ročne zo sumy 4.418,67 eur od 01.09.2019 do zaplata a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.418,67 eur od 01.09.2019 do zaplata tak, že žalovaný 1/ (ako dedič pôvodnej žalovanej 1/ H. F.) je povinný zaplatiť z uvedeného 2/3, t.j. istinu v sume 2.945,78 eur, dlžné úroky v sume 617,62 eur, zmluvný úrok vo výške 16,90 % ročne zo sumy 2.945,78 eur od 01.09.2019 do zaplata a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.945,78 eur od 01.09.2019 do zaplata a žalovaný 2/ je povinný z uvedeného zaplatiť 1/3, t.j. istinu v sume 1.472,89 eur, dlžné úroky v sume 308,81 eur, zmluvný úrok vo výške 16,90 % ročne zo sumy 1.472,89 eur od 01.09.2019 do zaplata a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.472,89 eur od 01.09.2019 do zaplata.

8. Pre vylúčenie pochybností, odvolací súd uvádza, že vzhľadom na vyhovujúci výrok I. a II. (ktorý nebol napadnutý odvolaním žalovaných, a teda ani predmetom odvolacieho prieskumu), predmetom odvolacieho konania bol nárok žalobcu v rozsahu, ktorý súd prvej inštancie zamietol výrokom III., a to že:
- žalovaný 1/ je povinný zaplatiť žalobcovi istinu v sume 1.314,17 eur (rozdiel žalovanej sumy 2.945,78 eur a priznanej sumy 1.631,61 eur), dlžné úroky v sume 617,62 eur, zmluvný úrok vo výške 16,90 % ročne zo sumy 2.945,78 eur od 01.09.2019 do zaplata a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.314,17 eur (rozdiel žalovanej sumy 2.945,78 eur a priznanej sumy 1.631,61 eur) od 01.09.2019 do zaplata;

- žalovaný 2/ je povinný zaplatiť žalobcovi istinu v sume 657,09 eur (rozdiel žalovanej sumy 1.472,89 eur a priznanej sumy 815,80 eur), dlžné úroky v sume 308,81 eur, zmluvný úrok vo výške 16,90 % ročne zo sumy 1.472,89 eur od 01.09.2019 do zaplata a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 657,09 eur (rozdiel žalovanej sumy 1.472,89 eur a priznanej sumy 815,80 eur) od 01.09.2019 do zaplata.

9. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. b) a c) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení v čase ku dňu uzavretia Zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť.

10. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení v čase ku dňu uzavretia Zmluvy o úvere, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak (b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

11. V prejednávanej veci nebolo sporným, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovanými zo Zmluvy o úvere má charakter spotrebiteľského vzťahu, čo správne dovodil aj súd prvej inštancie. V konaní neboli sporné skutkové tvrdenia žalobcu o poskytnutí úveru a podmienkach jeho poskytnutia podľa Zmluvy o úvere. Súd prvej inštancie na Zmluvu o úvere správne aplikoval ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch a ustanovenia o ochrane spotrebiteľa upravené v ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Pre spotrebiteľský úver sa v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch z hľadiska formálnych náležitostí vyžaduje písomná forma zmluvy a predpísané obsahové náležitosti (ust. § 9 ods. 1 a 2 zákon o spotrebiteľských úveroch). V ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch sú vymedzené prípady, kedy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov (o.i. aj v prípade, ak zmluva neobsahuje údaj o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť). Zmluvou o úvere (o spotrebiteľskom úvere) sa poručiteľ žalovaných (G. F.) zaviazal splácať poskytnutý úver 5.000 eur v 120 mesačných splátkach vo výške mesačnej splátky 87 eur. Zmluva o úvere (o.i.) obsahovala údaj o dátume konečnej splatnosti úveru dňa 20.08.2024. Právny predchodca žalobcu v dôsledku omeškania dlžníka a jeho smrti vyhlásil dňa 15.02.2017 spotrebiteľský úver za predčasne splatný, ktorú pohľadávku si prihlásil do dedičského konania, ktorého (konečným) výsledkom bolo nadobudnutie dedičstva žalovaným 1/ (o veľkosti 2/3) a žalovaného 2/ (o veľkosti 1/3). Na žalobcu bola pohľadávka voči žalovaným postúpená zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 09.04.2020.

12. Odvolací súd preskúmal Zmluvu o úvere a stotožnil sa s námietkou odvolateľa, že poskytnutý úver podľa Zmluvy o úvere nie je bezúročný a bez poplatkov pre podľa súdom prvej inštancie vytýkanú absenciu podstatnej náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda že Zmluva o úvere neobsahuje údaj o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Odvolací súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) z 25.07.2023 sp. zn. 4Cdo/129/2022, podľa ktorého „30. Dovolací súd sa stotožňuje s názorom odvolacieho súdu, že z hľadiska sémantického zákon č. 258/2001 Z.z. rozlišuje subjekty predávajúci a veriteľ [pozri napr. § 3 ods. 1 alebo § 7 ods. 2 písm. a)]. Najvýraznejšie je to badať pri stanovení obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 2), kde najprv pod písm. a) zákon vyžaduje identifikačné údaje veriteľa a následne pod písm. d) osobitne požaduje údaje (adresa na reklamáciu alebo sťažnosť) predávajúceho. Z hľadiska samotného zmyslu jednotlivých pojmov je zrejmé, že povinné uvedenie adresy predávajúceho na uplatnenie reklamácie alebo sťažnosti bude vyžadované najmä v prípadoch poskytnutia účelového úveru na kúpu tovaru, kedy veriteľ uzatvára s predávajúcim zmluvu o výhradnom poskytovaní úveru na kúpu svojho tovaru, pričom následne veriteľ uzatvára zmluvu o úvere s dlžníkom na kúpu konkrétneho tovaru od predávajúceho. Uvedené vyplýva aj z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z. (ktorý je totožný z hľadiska predmetu i účelu s predchádzajúcim zákonom č. 258/2001 Z. z.) vyjadrujúcej úmysel zákonodarcu, v ktorej sa konštatuje, že „adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (najmä pri účelovom úvere na nákup tovaru alebo služby, pri ktorom predávajúci a veriteľ uzatvorili zmluvu o výlučnom poskytovaní spotrebiteľského úveru a na základe tejto zmluvy spotrebiteľ získal spotrebiteľský úver musí byť spotrebiteľovi zo zmluvy zrejmé, na akej adrese predávajúceho môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť)“. Napokon ani z pohľadu gramatického výkladu pojmu reklamácia, ktorý je tradične chápaný v spojitosti s výrobkami (tovarom) a službami, nemožno vyvodiť priliehavosť ustanovenia § 4 ods. 2 písm. d) zákona č. 258/2001 Z. z. vo vzťahu k bezúčelovým úverom; ako je tomu v prejednávanej veci. Preto je podľa názoru dovolacieho súdu namieste záver, že v prípade zmluvy o bezúčelovom úvere je aplikácia predmetného ustanovenia v zásade vylúčená.

31. Keďže sa v danej veci odvolací súd nestotožnil s argumentáciou žalobkyne a dospel k záveru, že náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. d) zákona č. 258/2001 Z. z. (adresa predávajúceho na reklamáciu alebo sťažnosť) nemusela byť pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v spornej zmluve o úvere vyjadrená, vzhľadom na vyššie uvedené východiská jeho rozhodnutie spočíva v tejto časti na správnom posúdení veci.“

13. Znenie ust. § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch je totožné so znením ust. § 4 ods. 2 písm. d) predchádzajúceho zákona č. 258/2001 Z.z., teda v plnom rozsahu aplikovateľné na prejednávanú vec a právne posúdenie Zmluvy o úvere, na základe ktorej bol poskytnutý bezúčelový (bez uvedenia konkrétneho účelu) spotrebiteľský úver (a nie spotrebiteľský úver na kúpu tovaru), čím je aplikácia ust. § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch vylúčená a bezpredmetná. Ak teda súd prvej inštancie vyvodil, že predmetný úver podľa Zmluvy o úvere je bezúročný a bez poplatkov na základe absencie údajov o adrese na podanie sťažnosti a reklamácie (v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm.

c) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré sa na Zmluvu o úvere nevzťahuje), nie je tento jeho záver správny.

14. Berúc do úvahy vyššie uvedené závery, je potrebné konštatovať, že žalobcovi patrí na základe právneho vzťahu zo Zmluvy o úvere okrem nároku na nezaplatenú istinu úveru (ktorému nároku žalobcu súd prvej inštancie výrokom I. a II. v časti vyhovel) aj nárok na zaplatenie zmluvného úroku a úroku z omeškania. Podľa nerozporovaných tvrdení žalobcu, v čase podania žaloby nezaplatená istina úveru predstavovala sumu 4.418,67 eur, neuhradená suma vyčíslených zmluvných úrokov do 31.08.2019 sumu 926,43 eur a neuspokojený ostal aj priebežný zmluvný úrok vo výške 16,90 % ročne zo sumy istiny 4.418,67 eur od 01.09.2019 do zaplatenia a zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 4.418,67 eur od 01.09.2019 do zaplatenia.

15. Odvolací súd dáva do pozornosti, že žalobca má nárok na zmluvný úrok za obdobie vopred dohodnuté v Zmluve o úvere, ktorým je doba riadneho splácania úveru t.j. do času konečnej splatnosti úveru, v danom prípade do 20.08.2024, keďže žalobca má nárok na zmluvné úroky do tohto termínu konečnej splatnosti úveru, t.j. do dohodnutej doby trvania povinnosti splácať úver (k tomu uznesenie NS SR zo dňa 16.06.2020, sp. zn. 5 Cdo/42/2020 a nadväzujúce). Vzhľadom na to, že žalobca požadoval zmluvný úrok od 01.09.2019 do zaplatenia, jeho nárok na priebežné zmluvné úroky nie je dôvodný v rozsahu presahujúcom ich platenie po termíne konečnej splatnosti úveru podľa Zmluvy o úvere (ak nedôjde k úhrade istiny pred týmto termínom), čo je dôvodom pre zamietnutie žaloby žalobcu v tejto časti.

16. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti výroku III. podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, že uložil

- žalovanému 1/ povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu v sume 1.314,17 eur (rozdiel žalovanej sumy 2.945,78 eur predstavujúcej podiel 2/3 na celkovej žalovanej sume a súdom prvej inštancie výrokom I. priznanej sumy istiny 1.631,61 eur), dlžné úroky v sume 617,62 eur, zmluvný úrok vo výške 16,90 % ročne zo sumy 2.945,78 eur od 01.09.2019 do zaplatenia istiny, najdlhšie do 20.08.2024 a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.314,17 eur (rozdiel žalovanej sumy 2.945,78 eur a priznanej sumy 1.631,61 eur) od 01.09.2019 do zaplatenia,

- žalovanému 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu v sume 657,09 eur (rozdiel žalovanej sumy 1.472,89 eur predstavujúcej podiel 1/3 na celkovej žalovanej sume a súdom prvej inštancie výrokom II. priznanej sumy 815,80 eur), dlžné úroky v sume 308,81 eur, zmluvný úrok vo výške 16,90 % ročne zo sumy 1.472,89 eur od 01.09.2019 do zaplatenia istiny, najdlhšie do 20.08.2024 a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 657,09 eur (rozdiel žalovanej sumy 1.472,89 eur a priznanej sumy 815,80 eur) od 01.09.2019 do zaplatenia,

a vo zvyšnej zamietajúcej časti (predstavujúcej priebežný zmluvný úrok po termíne konečnej splatnosti úveru podľa Zmluvy o úvere) napadnutý výrok III. podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

17. O (celkových) trovách konania (t.j. prvoinštančného aj odvolacieho konania), odvolací súd rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu vo veci, v spojení s ust. § 262 ods. 1 a 2 CSP a § 396 ods. 1 a 2 CSP, tak že úspešný žalobca (posudzujúc úspech žalobcu podľa žalovanej istiny) má voči neúspešným žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).
Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).